

baptistu vēstnesis

Piedzīvojumiem un notikumiem bagātā vasara ir galā. Pienācis septembris, kas nebūt nebūs mierīgākais laiks. Septembrī pārslēdzamies uz jaunu ciklu.

Septembris, lai arī tas nav jauna gada sākums, man vienmēr asociējas ar kaut ko jaunu, jo tas ir laiks, kad uzsākam jaunas lietas. Kādiem tas ir jauna mācību gada sākums, kādiem tas ir atvaļinājuma beigu laiks, bet kādiem tas ir kalpošanas sezonas sākums.

Pāvils Vēstulē filipiešiem saka šādus vārdus „...aizmirdams to, kas aiz manis, stiepdamies pēc tā, kas priekšā, es dzenos pretim mērķim, goda balvai – Dieva debesu aicinājumam Kristū Jēzū.” (Fil.3:13-14)

Šie Pāvila vārdi sākumā ir mulsoinoši – vai tiešām vajag aizmirst to, kas aiz muguras? Vai tiešām, sagaidot rudenī (jauno darba cēlienu), būtu pilnīgi jāaizmirst viss, kas vasarā piedzīvots, izdzīvots un darīts? Vasara, lai arī

reizēm tā mūs nogurdina ar daudzajiem piedāvājumiem un aktivitātēm, tomēr lielākai daļai no mums ir kā lādiņš, kas mūs uzpilda, lai rudenī ar jaunu enerģiju un spēku varētu iet tālāk. Pāvils nebūt nevēlas, lai mēs nonicinām to skaisto, brīnišķīgo, kas mums ir aiz muguras, bet drīzāk mūs iedrošina nepalikt pagātnē un raudzīties uz priekšu. Novērtēsim to, kas ir piedzīvots, bet neapstāsimies pie tā – iesim tālāk uz priekšu. Mērķis vēl nav sasniegts, tādēļ nepazaudēsim fokusu! Lai Dievs dod, ka jūs spētu nospraust kvalitatīvus un jēgpilnus mērķus šajā kalpošanas sezonā! Nedariet neko tikai darīšanas vai tradīciju pēc. Ticieties uz to, kam tiešām ir nozīme! Ar pateicību atskatoties pagātnē, ar pilnu enerģiju un nodošanos virzieties uz priekšu nākotnē!

Kaspars Šterns

Bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos
Misijas draudzes mācītājs

Šogad „Baptistu Vēstnesis” aicina mūs labāk iepazīt, pārdomāt un praktizēt garīgās disciplīnas. Tas ir veids, kā aktualizēt LBDS vīzijas 3 vērtības: kristocentrisks, misionāls, pavairoties spējīgs. BV septembra numurā aicinām vairāk iepazīt kalpošanu.

Garīgā disciplīna – kalpošana

MĀRCIS ŽIVERTS
PRIEKULES DRAUDZES SLUDINĀTĀJS

Vārds „kalpošana” ir ieņēmis stabilu vietu mūsu leksikā un kļuvis par vienu no garīgās dzīves pamattermiem. Šo vārdu lieto mācītāji, vadītāji, jaunieši – gan apzinoties tā nozīmi, gan neapzinoties.

Visbiežāk „kalpošanu” mēs saprotam tikai kā dažādu pienākumu veikšanu draudzē vai svētdienas dievkalpojumā. Bet, no otras puses: tā ir ļoti svarīga un nozīmīga lieta, daļa no tā, ko Dievs no mums prasa. Manā dzīvē tas ir ļoti aktuāli, jo es gribu savu mīlestību, sirdi, talantus, enerģiju, radošās spējas, uzticību, resursus un pateicību lietot, kalpojot Dievam. Tas var izdoties, un mēs Dievam sagādājam prieku. Un tas var neizdoties, jo, pašiem nezinot, mēs Dievam sagādājam riebumu. Tas var notikt, ja mēs isti neapzināties, kas ir kalpošana un vai Dievs no mums sagaida tieši to, ko darām.

Kalpošana nav kāda brīvprātīga blakus nodarbošanās, bet nopietns uzdevums, pēc kura izpildes tiks vērtēta mūsu kvalitāte, kāda tā patiesībā ir, sekojot Jēzum Kristus.

Kol. 4:17: „Bet Arhipam es lieku sacīt: skaties, ka tu izpildītu kalpošanu, kuru saņēmi no Kunga.”

Atkl. 2:19: Tiatiras draudzei Jēzus saka: „Es zinu tavus darbus, tavu mīlestību, tavu ticību un tavu kalpošanu, un tavu pastāvību, un ka tavi pēdējie darbi ir lielāki nekā pirmie.”

Kristus no mums kādreiz prasīs ne tikai ticību, slavēšanu, dievbijīgus vārdus, taisnīgu rīcību, bet arī kalpošanu.

Bībelē, lai izteiktu jēdzienu „kalpošana”, tiek lietoti trīs grieķu vārdi: nozīmes! **duleuo** – izsaka atkarību no kunga dažādās sociālajās sfērās, kā arī raksturo cilvēka atkarību no Dieva un kalpošanu Viņam; **latreuō** – kalpošana Dievam reliģiski kultiskā nozīmē; attiecas uz dievkalpojumu;

diakoneuo – sākotnējā nozīme: apkalpot pie galda; vēlāk: rūpējoties kādam palīdzēt (galvenokārt, runājot par uzturu); beidzot: vispārēji kalpot.

Vecā Derība (VD) runā par kalpošanu Dievam kā Dieva noteikto likumu un kultiskās kārtības ievērošanu. Kāda ir šī kārtība? VD izpratnē kalpošana notiek divos virzienos:

- Dieva likumu, Viņa pavēļu ievērošana;
- sociālā kalpošana, žēlsirdība.

Kalpošana Dievam reliģiski kultiskajā nozīmē bija īpašu ļaužu – priesteru – uzdevums. Tātad Dieva noteiktā kārtība Viņa izredzētajai tautai bija Viņa likumu un pavēļu ievērošana un žēlsirdība pret līdzcilvēkiem. Ja mēs esam Viņa kalpi, Dievs grib, lai mēs kalpojam abos šajos virzienos. Jo Dieva pavēles ietver arī: neaizmirst apkārtējos, ievērot viņus.

5. Moz. 24:19-21: „Kad tu labību pļausi savā tīrumā un aizmirsīsi kūlīti tīrumā, tad tev nebūs atgriezies, lai to paņemtu, bet lai tas paliek svešiniekam, bārenim un atraitnei. (..)”

5. Moz. 15:7-8: „Kad tavā starpā būs kāds nabags vīrs, viens no taviem tautas brāļiem, (..)”

Arī Jaunā Derība runā par to pašu: **Jēk. 1:27: „Tira un neapgānīta kalpošana Dieva Tēva priekšā ir šī: pieskatīt bāriņus un atraitnes viņu bēdās, sevi no pasaules pasargāt neapgānītu.”** Tātad kalpošana Bībeles izpratnē izpaužas kā:

- Dieva likumu ievērošana, tātad, cilvēka garīgā pieaugšana;
- darbošanās draudzē;
- diakonija.

Ja mēs godīgi atbildētu sev, vai nav tā, ka esam raduši domāt galvenokārt tikai par otro virzienu: kalpošanu draudzē? Nu, varbūt vēl par trešo: diakoniju. **Bet kalpošanas pirmais un svarīgākais uzdevums ir Dieva gribas ievērošana, cilvēka garīgā pieaugšana.**

Saprotiet, cik tas ir nozīmīgi! Dzīvot savu ikdienu tā, kā Dievs to vēlas. Lai tu būtu pārliecināts par to, ko Viņš vēlas caur tevi darīt, ir nepieciešams ar Viņu būt nepārtrauktā kontaktā, attiecībās, draudzībā. Tad tu zināsi, ko Dievs tev uzticējis darīt un kādas ir tavas Dieva dotās dāvanas. Draudze tev var palīdzēt tās atklāt! Kalpošana ir cieši saistīta ar sevis nodošanu Dievam.

Var būt arī Dievam nepatīkama kalpošana, ja tā neiziet no Dievu mīlošās sirds. Ja mūs vada cita motivācija, nevis Dievs. Cita motivācija var būt par nopietnu šķērslī neizpildīt to, ko Dievs no mums sagaida. Mūsu iedomas, mūsu spējas ieguldīt kalpošanā, lai mūs pamana un dod atzinību, mūsu secinājumi, kā kalpot utt. Tad Dievam šodien par mums jāsaka tikpat bargi vārdi, kā Viņš teica Savai izredzētajai tautai Vecās Derības laikā. (**Jes.1:11-15**)

Kalpošana dziļākā izpratnē nav tikai diakonijas darbs vai tas, ko darām draudzē, bet sevis nodošana Dievam. Citiem vārdiem sakot – cilvēka garīgā pieaugšana. Bez tās jebkura cita kalpošana ir vienkārši labs darbs, ko var paveikt un bieži paveikt arī neticīgi cilvēki.

Piemēram, dažādas labdarības organizācijas dara vērtīgu darbu, bet tam nav nekāda sakara ar kalpošanu Dievam. Būt labam Dieva kalpam arī nenozīmē padarīt arvien vairāk. **Tas nozīmē kļūt arvien derīgākam Viņam.**

Tātad, ja gribam būt patiesi Kristus kalpi, tad vispirms ir jādomā par sevis arvien

pilnīgāku nodošanu Dievam.

Jes. 1:16-17: „Mazgājieties, šķīstieties, pārtrauciet savus jaunos darbus Manu acu priekšā! (..)”

Ja var būt kalpošana, kura Dievam nav pieņemama, tad mums ļoti nopietni jādomā un jācenšas kalpot tā, lai tas būtu Dievam patīkami un pareizi. Sevis nodošana Dievam – tā ir visu mūsu atbildība. Nenododot arvien vairāk sevi Dievam, mēs nemaz neesam dzīvi kristieši un nebūsim arī derīgi nekādi kalpošanai. Bet Dievs katru no mums grib redzēt arī kādā kalpošanā draudzē vai diakonijas darbā.

1. Pēt. 4:10: „Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.”

Jaunā Derība apsola, ka katrs, kas nodod savu dzīvi Kristus un saņem grēku piedošanu, iegūst arī Svētā Gara dāvanu. Tu esi aicināts ar to kalpot! Ne tikai aicināts – tas ir tavs pienākums un tava atbildība.

Ja nezini, kur ir tava vieta kalpošanā, ko Dievs tev paredzējis, ja nezini, kas ir tava dāvana, ko Svētais Gars tev devis, tad neatliec uz vēlāku laiku, bet tagad pieej šai lietai ļoti nopietni un atbildīgi.

Es piekrižu LBDS mācītāja Ilmāra Hirša domām grāmatas „Debesis ir visur” nodaļā „Kas ir kalpošana?”. Tā ietekmējusi manu dzīvi, manu saprašanu un manu nodošanos vairāk un vairāk Jēzum Kristus.

PRAKTISKI IETEIKUMI

Izvēlies klusu laiku ar Dievu. Lūdz Viņu, lai Viņš tev parāda:

1. Kādu dāvanu esi saņēmis no Svētā Gara pēc kristībām, ar ko kalpot draudzē?
2. Iesaisties darbā, kurā tu kalpo draudzē un ārpus draudzes.
3. Pārrunā ar citiem kristiešiem, kas ir tavas stiprās puses, tavas spējas, kuras viņi pamana. Kas ir tā Gara dāvana, ar kuru tu vari noderīgāk kalpot?
4. Pavadi laiku, lasot Bībeli, sarunājoties ar Jēzu, un atzīsti savus vājumus sava Kunga priekšā. Viņš to lietos Savam godam.

Mūsu Dziesma Latvijas dvēselei

Dziesma
Latvijas
dvēselei

Latvijas baptistu mūzikas svētki Cēsis

13.-19. jūlijs 2015

OĻEGS JERMOLĀJEVS
CĒSU DRAUDZES MĀCĪTĀJS

Ar domu par mūsu Dziesmu svētkiem Cēsis dzīvojam jau vairākus gadus. Apzinājāties, ka šie svētki būs izaicinājums mums visiem, gan domājot par svētku saturu, gan tāpēc, ka mūsu Dziesmu svētki nekad nav norisinājušies tik tālu no to ierastajām vietām Kurzemē.

Esmu personīgi no sirds pateicīgs, ka Muzikālās kalpošanas apvienība un LBDS vadība akceptēja šo ierosinājumu rīkot VIII Dziesmu svētkus Cēsis. Paldies ikvienam, kurš dažādos veidos ar savu atbalstu padarījāt šos svētkus iespējamus. Esmu pateicīgs Cēsu pilsētas vadībai par atsaucību un uzticēšanos. Pateicos ikvienam arī no Cēsu draudzes. Kopīgi darītais pašai izziņotais darbs man ļāva jūs ieraudzīt jaunā gaismā un no sirds būt gandarītam par jūsu veikumu. Būtisks bijis arī Cēsu māsu draudzes no ASV atbalsts šo gadu garumā.

No visas sirds izjūtu pateicību Dievam, jo Viņa žēlastība un svētība bija manāma ik uz soļa. Esmu priecīgs, ka šajos svētkos mūs visus vadīja vēlēšanās dziedāt Viņam, un tāpēc mūsu dziesmas atbalsojās daudzu cilvēku sirdīs.

Dziesmu svētki ir brīnišķīgs ieguldījums misijas darbā gan Cēsis, gan visā Vidzemē. Šajā reģionā vēl nevaram lepoties ar lielām draudzēm un skaistiem dievnamiem. Mūs tikai sāk iepazīt, un izskanējušie Dziesmu svētki ir liela, svarīga daļa pie šī darba. Jūs visi esat devuši daudz, lai tie notiktu, un tas piepilda manu sirdi ar pateicību un drosmi turpināt kalpošanas darbu.

Esmu pateicīgs Sieviešu kalpošanas apvienības māsām par ik rīta organizētajiem lūgšanu svētbrižiem, paldies BPI *drafta* puisiem, kuri Gaujaslīčos labiekārtoja kristīgu pasākumu centru un daudz palīdzēja Dziesmu svētku praktiskajos darbos. Priecājos, ka bērnu un jauniešu kopa „Būsim kopā” rīkoja nometni Cēsis un sniedza brīnišķīgu koncertu, iepazīstinot ar latviešu baptistu vēsturi. Kopā ar mūziķiem no Atēnu Pirmās baptistu draudzes ASV apmeklējām Cēsu jauniešu audzināšanas iestādi nepilngadīgajiem, Cēsu pansionātu un Vaives pagastu, muzicējot, liecinot un iepriecinot pasākuma apmeklētājus. Cēsu draudzes svētdienskolotāji kopā ar kolēģiem no Cēsu māsu draudzes ASV četras dienas rīkoja pasākumus bērniem pilsētas sporta kompleksā. Jauna pieredze bija *Pateicības brokastis* un GLS-X konference.

Dziesmu svētki mums visiem apliecināja, ka, kalpojot kopā, varam paveikt daudz Dieva valstības darbā. Lūkojoties uz nākamajiem Dziesmu svētkiem, atcerēsimies, cik liela nozīme ir nepalikāt tikai savas draudzes dzīves aktualitāšu risināšanā, bet būt atsaucīgiem mūsu kopdarba dažādajām kalpošanas norisēm. Mums visiem jāstāv pretī šī brīža laikmetam, kas vēlas mūs attālināt citu no cita, fragmentēt un sadalīt. Domāju, tas ir mūsu lielākais uzdevums – redzēt, domāt un kalpot plašāk, un to darīt kopā. Dziesmu svētki „Dziesma Latvijas dvēselei” ir piemērs tam, ka mums tas var izdoties.

Komponists Ēriks Ešenvalds

LBDS Muzikālās kalpošanas apvienības vadītājs Māris Dravnieks

Dzied Lība Ēce-Kalniņa

Pēc Dziesmu svētkiem

ILZE REVELIŅA

RĪGAS MATEJA DRAUDZES KORA DZIEDĀTĀJA

Pašā jūlija viducī esmu Cēsis. Elpa aizraujas – cik skaisti! Tomēr stāsts ir par Dziesmu svētkiem, bet Cēsis un Latvijas baptistu draudžu VIII Dziesmu svētki šajā nedēļā dzīvo ciešā vienotībā.

Visu nedēļu – no 13. līdz 19. jūlijam – Cēsis skan Dziesmu svētki. Tie ir dažādi koncerti, kā arī citas aktivitātes saistībā ar šo notikumu. Patī esmu Cēsis tikai sestdienā, tādēļ manas emocijas un manas pārdomas ir par lielkoncertu „Dziesma Latvijas dvēselei”, kas notiek Pils parka estrādē. Esmu pilnīgi vienprātis ar cilvēku, kurš teica, ka isto svētku gaisotni vienā dienā notvert ir grūti, ka uz to ir jāiet pakāpeniski, pamazām piepildoties kā traukam. Bet man tomēr tas

nebūtu vērtīgi paņemt). Koncertā vairs neizjūtu to saspringumu, kas saistīts ar pareizām vai nepareizām kustībām un notīm, ļaujot priekam dziedāt, priekam būt kopā. Ļaujot Dieva spēkam un mīlestībai, kas sajūtama pat fiziski, klausoties Ilzes Balodes diriģēto vīru kora dziesmu „Svēts ir”. Klausos un domāju, cik vareni tā skanētu Otrajos Dziesmu svētkos, kur korī bija ap 800 vīru. Bet dziesmas varenumu nevar izmērīt vīru skaitā, tas mērāms siržu ticības un uzticības lielumā, kas to dzied, un nav svarīgi – 8 vai 80, vai pat 800. Koncertā skan dažādu paaudžu, dažādu tautību komponistu darbi, bet vienojošā ir pateicība Dievam par Viņa mīlestību un žēlastību, par Viņa brīnuma darbiem,

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis

jāizdara šodien – sestdienā. Un jau pusdienlaikā ir skaidrs, ka man tas izdosies.

Ģenerālmēģinājums ir garš un saspringts, bet ļoti interesants. Nu, iedomājieties – jūs esat kaija, kas līdinās brīžiem augstāk, brīžiem zemāk, lēnāk, ātrāk, vienlaicīgi esat jūras vilnis, kam ritmiski jāšūpojas, bet tad, kad esat sakoncentrējis visus spēkus, lai neizjauktu kopējo bildi un kustību, izmisīgi saprotat, ka ir arī jādzied un ka priekšā stāv diriģents, kas arī cenšas pievērst sev uzmanību...

Bet tas viss, summējoties ar kolosālajiem laikapstākļiem, vienreizējo Pils parku ar baltajiem gulbjiem diķi, dziesmu mīlošiem cilvēkiem apkārt, liek sirdij saukt: Dievs, Tu esi liels! Patiesi, Dievs, paldies Tev par brīvību, par iespēju piedziedāt pilsētu parkos, skvēros, ielās, kafejnīcās paust brīnuma vēsti par Tevi! Paldies, Dievs, ka tas laiks, kas dziedāt ļāva tikai baznīcas sienās vai mājās (klusinām), nav iznīdējies, bet gan stiprinājies vēlmi pasludināt Tavu Vārdu tautām. Svētku lielkoncerts iesākas ar dziesmu par baznīcniņu meža ielejā un nelielu lietutiņu (vien tik daudz un tik ilgi, lai lietusmēteji

Pēteris un Elita Tīsi (no kreisās) kopā ar Mateja un Ventspils draudžu vokālo grupu un kopkori

īpaši par vienu Viņa brīnuma darbu – mūsu mīļo Latviju. Parunājoties ar kādiem klausītājiem un dziedātājiem pēc koncerta, saprotu – katram mums ir kaut kas ļoti personisks, ko mēs paņemam sirdī no svētkiem, kas ir mūsu svētki. Kāds nevarējis apvaldīt emocijas, klausoties „Viņš putnus gaisā baro”, kāds visu koncerta laiku trinies uz sola, gaidot „Dvēseles dziesmu”, kurai skanot, no visas sirds dziedājis līdzī. Mana dvēseles dziesma nu jau kādu laiku ir „Starp divām mūžībām”. Mājup

braucot, nejausa ceļa biedrene, katoliete, teic: „Tādā pasākumā es vēl nebiju bijusi. Kā man jūs, baptisti, patikāt!”

No sirds ticu, ka būs arī IX baptistu Dziesmu svētki. Kāds puisis, jautāts, kādēļ viņš nedzied korī, atbild: „Nezinu, kaut kā nesanāca, nepaspēju, bet nākošajos noteikti dziedāšu.” Ja Dievs ļaus un ja paši gribēsim, noteikti tiksimies nākošajos Latvijas baptistu draudžu kora Dziesmu svētkos!

Foto: Andris Sproģis

LBDS kongress – uz patriotiskas nots

SIGITA ĀBOLTIŅA
MISIJAS DRAUDZE ĀDAŽOS

Mēs esam brīvi, dzīvojam brīvā zemē, taču šo privilēģiju līdz galam nenovērtējam – ar šādiem vārdiem tika atklāts ikgadējais LBDS kongress.

Tas bija plaši apmeklēts – pēc statistikas datiem reģistrējās 125 vīrieši un 121 sieviete. Viņu vidū bija arī Vaiņodes draudzes sludinātājs Ainars Purmalis, kurš uzrunāja klātesošos, sakot, ka Latvijas dvēsele esam mēs katrs, bet dvēsele ir Latvijas asinis. Ja mēs tās zaudējam daudz, dvēsele mirst. Ir cilvēki – ir draudze, nav cilvēku – nav draudzes.

Viņš aicināja izlasīt Apustuļu darbos 17:26-27, kādēļ ir vērts dzīvot šajā zemē, nevis braukt prom. „Mums ir dota šī zeme un robežas, lai mēs varētu meklēt un atrast savu Glābēju un Pestītāju, lai tiktu pestītas mūsu dvēseles, jo tikai atpestīta dvēsele spēj mīlēt ar beznosacījuma mīlestību šo zemi, cilvēkus un slavēt Kungu par glābšanu. Taču atpestītai dvēselei ir arī pienākums apliecināt to Kungu, nevis, lai parādītu, cik talantīgi esam, bet tāpēc, ka esam glābti. Nocietinātas sirdis atvērsies tikai tad, kad Dievs caur atpestītiem Dieva

bērniem uzrunā tās, parādot gaismu. Tad nocietinātas sirdis salūzt un mainās. Būsim par gaismu citiem,” aicināja Ainars Purmalis. Kongresa dalībniekus uzrunāja arī vairāki viesi no tuvākām un tālākām valstīm. Arī Rakveres Karmela draudzes mācītājs Gunārs Kotiesens (Gunnar Kotiesen) no Igaunijas. Viņš aicināja aplūkot Rakstu vietu 1. Mozus grāmatā 13:14-15. „Svarīgi, ko mēs redzam. Ja tikai problēmas, tad saņemam tās. Ja cilvēkus, ko mīlēt, tad saņemam to. Novēlu jums redzēt to, ko Dievs jums grib dot, un iet droši turp, kur Dievs jūs sūta,” sacīja viesis.

Sveicienu no Amerikas Latviešu Baptistu apvienības nodeva ALBA Koru apvienības vadītāja Gunta Plostniece, Dr. Kails Hendersons nodeva sveicienus no Atēnu draudzes Teksasā, kur viņš ir mācītājs. Klātesošos uzrunāja arī Cēsu novada domes priekšsēdētājs Jānis Rozenbergs, paužot prieku par patriotisma noti, kas izskanēja gan dziesmās, gan uzrunās.

„Ja Dievs dod mums dzīvē izdevības, tad izmantosim tās. Paldies Dievam, ka Viņš dod spēku mums izmantot šīs izdevības,” novēlēja Enoks Biķis pēc tam, kad saņēma LBDS Pateicības rakstu par mūža ieguldījumu. Viņš savu mūžu veltījis bērnu

ārstēšanai, strādājis arī bērnu reanimācijā, un lielu daļu sava laika atvēlējis arī darbam, kurā viņu aicinājis Dievs. Enoks Biķis desmit gadus bijis LBDS žurnāla „Baptistu Vēstnesis” redaktors, Mateja draudzē un citos dievnamos spēlējis ērģeles, saņēmis Triju Zvaigžņu ordeni, izskolojis slaveno bērnu reanimatologu Pēteri Kļavu un savos 77 gados arvien ir možs, dedzīgs un darbojas Latvijas Pediātru asociācijā. Kongresa dalībniekiem bija iespēja

Dr.med. Enoks Biķis

fotogrāfijas aplūkot arī aizvadītā gada nogalē notikušās Pateicības vakariņas, kurās pateicību par mūža ieguldījumu saņēma Aivars Šķuburs. Viņš bijis mācītājs Smiltēnē, tad Talsos, Jūrmalcienā un Nāriņciemā, 13 gadus bijis Svētīdienskolu apvienības priekšnieks, savu mūžu veltījis sportam un joprojām 73 gadu vecumā vada tenisa nodarbības Talsu sporta namā.

Vēl kāda priecīga vēsts – LBDS lielajai saimei pievienojās Brocēnu draudze.

Kongresā ievēlētie Padomes locekļi: Oļegs Jermolājevs, Ilmārs Hiršs, Pēteris Eisāns un jaunievēlētais Mārtiņš Balodis.

Jaunuzņemtā Brocēnu draudze

LBDS Padome

Pianists Reinis Zariņš

ALBA Koru apvienības vadītāja Gunta Plostniece

Pētera Sproģa runa

LBDS KONGRESS 2015 18.07.2015.

Paldies visiem tuvāk un tālāk braukšajiem, ka varam būt kopā Dziesmu svētkos un LBDS Kongresā.

Mums ir daudz iemeslu ticībā un ar optimismu raudzīties nākotnē. Ne vienmēr mēs to redzam ikdienā, bet, skatoties ticībā, varam redzēt lietas, kas mums dod cerību. Protams, ne vienmēr tas ir tik vienkārši. Skatoties uz iespējām, mums jārisina problēmas, un problēmās mums jāaskata iespējas. Es uz kalpošanu raugos kā uz augļu dārzu: pirms vairākiem gadiem Užavā iestādīju 50 ābeles, un viss auga labi. Tad ziemā zaķis divās naktīs "atmeta" dārzu par diviem gadiem atpakaļ. Vajadzēja sākt gluži kā no nulles. Līdzīgi ir ar centieniem. Piemēram, šajā pavasarī iestādīju septiņus riekstu kokus, un likās, ka tie nosala vēlajās pavasara salnās. Bet pēc vairākām nedēļām redzi jaunus asnus.

Pirms daudziem gadiem mācījos seminārā Filadelfijā, ASV. Tur dzīvoja Alma un Augusts Šverni. Augusts bija pensionēts mācītājs, teoloģiski augsti izglītotas cilvēks, pasūtīja teoloģijas un filozofijas grāmatas franču, vācu valodā... Alma bija Māsu kalpošanas vadītāja Amerikas Latviešu baptistu apvienībā. Reizi nedēļā viņi mani aicināja uz vakariņām. Pēc maltītes vairākas stundas apspriedām teoloģiskas niansas. Runājām par Latvijas draudzēm un vēsturi. Reiz Augusts jautāja: "Diez, cik ilgi tādi baptisti Latvijā vēl pastāvēs?"

Toreiz šāds jautājums man likās nevietā. Viņš redzēja manu izbrīnu un sacīja, ka nevar zināt, kādas nākotnē būs draudzes un cik nozīmīga būs baptistu konfesija.

Tas ir ļoti labs jautājums arī mums, un es to jautāju šodien. Nevis skandinot pesimismu. Kristus ir devis solījumu celt savu draudzi, apsolījis, ka draudze pastāvēs, elles vārti nespēs stāties tai pretī, un draudze virzīsies uz priekšu.

Bet tas ir apsolījums draudzei, nevis obligāts apsolījums vienai konfesijai. Mums ir jāizvērtē, cik noderīgi esam kā instrumenti Dieva rokās un vai mēs pildām Viņa uzdevumu. Vadītāju uzdevums ir uzdot nepatīkamus jautājumus, kas, iespējams, slēpj atbildes, no kurām mēs paši baidāmies. Ko mums darīt? Kādi jābūt baptistu draudzei 21. gadsimtā? Kas ir tas no 1. gadsimta, ko mums vajag turpināt un ko nedrīkst pazaudēt? Un kas ir unikāls tieši šim laikam?

Mēs varam saskatīt zināmas paralēles un mācīties no Brāļu draudzes jeb hernhūtiešiem. Mēs esam Cēsis, un Brāļu draudzes kustība Latvijā aizsākās šajā pusē – Cēsu, Valmieras, Vecpiebalgas apkaimē. Šeit ļoti smagos apstākļos radās Dieva Gara izraisīta un Brāļu draudzes īstenota atmoda, kas pamodināja cilvēkus, un tā radās Latvijas pirmā inteliģence. Daudzi vēsturnieki piekrīt, ka, pateicoties garīgajai atmodai, kas notika sarežģītajos 18. gadsimta apstākļos, vēlāk varējām nodibināt Latvijas valsti, jo nacionāla atmoda nevar notikt bez nacionālās inteliģences. Un toreiz latviešiem tādas nebija - viņi bija dzimtcilvēki, kas nemācēja lasīt un rakstīt, bet bija apspiesti. Nacionālā inteliģence radās Brāļu draudzes kustības nestās atmodas rezultātā. Tā pastāvēja 160 – 170 gadus, līdz lēnām nogāja no Latvijas vēstures skatuves.

Kā iespējams, ka draudžu kustība bija tik nozīmīga cilvēku glābšanā un pievešanā Kristum? Kā kaut kas tik sekmīgs varēja pazaudēt savu nozīmīgumu? Ko mēs varam no tā mācīties?

Viesojoties draudzēs, bieži dzirdu par to, cik grūti laiki – cilvēki brauc prom uz ārzemēm, tie, kas palikuši, dzer, vīrieši nenāk uz draudzi, arī finansiāli klājas grūti... Nevar noliegt, ka problēmas

pastāv, taču mēs sākam ļaut problēmām kalpot par attaisnojumu tam, lai padotos, lai nemēģinātu no jauna, lai neietu uz priekšu. Ja tā notiek, tad mēs esam īstās problēmās.

Brāļu draudze radās 18. gadsimtā, kad Latvija bija neapskaužamos apstākļos. Ziemeļu kara laikā 1703. gadā Krievijas armijas feldmaršals, vēlāk grāfs Šeremetjevs raksta caram: "Man tev jāziņo, ka Visuvarenais Dievs ... tavu vēlēšanos piepilda, ienaidnieka zemē vairs nav ko postīt. No Pleskavas līdz Tērbatai, no Rīgas līdz Valkai, viss ir iznīcināts, visas pilis sagrautas, nav nekas atlicis, izņemot Pērnavu un Rēveli." Vēstures hronika par šo laiku vēsta, ka viņi nogalināja vīrus, sievas un bērnus nešķirojot, saņēma gūstā daudzus simtus mazu bērnu un aizveda "uz tatāriem". Pēc kara izceļas bāds un mēris, kas Vidzemē nogalina gandrīz divas trešdaļas iedzīvotāju. Vēsturnieki spriež, ka ir grūti saprotams, kā tāda tauta kā latvieši spēja izdzīvot. Tad mēris ir pārgājis, gandrīz divas trešdaļas cilvēku miruši, mājas ir tukšas, nav vīru, kas apstrādā zemi, – viens vienīgs izmisums. Starp palikušajiem sākas nebijusi alkohola problēma - 18. gadsimta vidū Latvijas teritorijā darbojās 933 krogi. Tiešām, var piekrist cilvēkiem, kas saka – likās, ka šai tautai lemts izmirt uz visiem laikiem.

Tādā situācijā, kas bija daudz sarežģītāka, grūtāka un bezcerīgāka nekā tā, kurā tagad esam mēs, atnāk Brāļu draudzes misionāri un uzsāk savu kalpošanu. Viņi sāk strādāt pie zemnieku izglītošanas; viņi Valmiermuižā nodibina skolotāju semināru.

Kādā enciklopēdijā varam lasīt, ka Brāļu draudze sākotnēji darbojusies kā "religisks sektantisms", vēlāk – kā "sociāli reliģiska kustība". Man šķiet, ka šī sekulārā enciklopēdija kaut ko mums

pasaka priekšā. Sākumā Brāļu draudzei nebija panākumu. Atbrauca vācu misionāri, kuri kontaktējās ar tiem, ar kuriem bija vieglāk kontaktēties – pārsvarā ar vāciešiem. Latvieši skaitījās kristianizēti, bet no kristietības bija tālu un joprojām upurēja saviem pagānu dievkiem. Latvieši Jēzu uzskatīja par vāciešu dievību, un lielākā daļa cilvēku uz baznīcu gāja piespiesti vai pieraduma dzīti. Vācu misionāriem neklājās viegli. Bet sākumā, iespējams, esot "religiski sektanti", vēlāk viņi kļūst par sociāli reliģisku kustību. Es teiktu – tā bija dievbijīgi sabiedriska kustība. Dievbijībā viņi sāk uzlūkot un sāk izdzīvot savu moto – misija un izglītība. Viņi maina savu kalpošanas raksturu.

Pēc vairākiem gadiem, kad Brāļu draudze Vidzemē darbojusies bez vērā ņemamiem panākumiem, šeit ierodas pats grāfs Cincendorfs, Brāļu draudzes kustības vadītājs. Viņš raksta, ka šeit, Vidzemē, misionāri dzīvo pārāk labi, ir aptaukojušies aiz bezdarbības, un ir jāveic pārmaiņas. Cincendorfs ir rīcības cilvēks. Viņš atsūta vienu no saviem spējīgākajiem teoloģijas studentiem, kura uzdevums ir iemācīties latviešu valodu. Students to apgūst gada laikā. Tad tiek dibināts Valmiermuižas skolotāju seminārs, kura uzdevums ir meklēt vispējīgākos latviešu zemnieku dēlus un apmācīt viņus par skolotājiem. Vairāk nekā 120 cilvēku absolvē šo semināru, tiek izsūtīti pa apkārtni un kļūst par latviešu skolotājiem. Cars aizliedz semināra darbību, bet aizliegums isti nedarbojas, jo nav organizācijas, ko aizvērt, un īpašumu, ko atņemt. Un kustība turpinās, mācot cilvēkiem lasīt, to darot dievbijīgā garā, jo tie ir ticīgi cilvēki, kuri mīl Kristu.

Pēc kāda laika Latvijas zemnieki bija vieni no izglītotākajiem visā Eiropā.

Rodas nacionālā inteliģence – Jānis Cimze, Jānis Poruks, Jāzeps Vītols, brāļi Kaudzīši, Rūdolfis Blaumanis... No garīgās atmodas rodas arī Baptistu dziesmu svētki, jo vispirms dzimst Latvijas Dziesmu svētki. Un tie radās, kad viens no Brāļu draudzes ietekmē esošajiem mācītājiem (oficiāli - luterāņu mācītājs) Juris Neikens iet apciemot savus zemniekus. Viņš redz kādā mājā sveču gaismu un dodas turp, lai atpūstos pēc garā ceļa. Viņš paver durvis un redz, ka pārdesmit vīri apgarotām acīm dzied dziesmas. Neikens saprot, ka tā ir Brāļu draudzes saiešanas vieta. Mācītājam rodas ideja, ka vajadzētu sapulcēties un dziedāt kopīgi. Ideja vēlāk pāraug par Latvijas nacionāliem Dziesmu svētkiem.

Brāļu draudzes kustība mainīja tik daudz lietas. Piemēram, arhitektūru. Līdz tam visi vidzemnieki mājās dzīvoja vienā lielā telpā, kas veicināja seksuālu izlaidību. Mainoties arhitektūrai, sāka būtēt atsevišķas istabas, kur dzīvot ģimenēm. Brāļu draudze pirmā sāka sniegt medicīnisko palīdzību laukos. Vēlāk, kad Brāļu draudzes kustība norietēja, šī atmodas "stafete" nonāk Kurzemē, kur dibinātas baptistu draudzes. Viņi māca darba ētiku. Protams, vienkāršākā veidā, bet mācība ir skaidra – paradīzi neieņemot neviens, kas kārtīgi nestrādā. Latvieši iepazīst Kristu, pārstāj upurēt pagānu dieviem, rodas pirmie uzņēmēji no latviešu vidus. Jo, kad dzimtbūšana tiek atcelta, tieši Brāļu draudzes ietekmētie zemnieki ar savu darba ētiku ātri uzplauka, varēja izpirkt savas mājas un muižas, kļūt neatkarīgi saimnieki, un tas lika pamatu Latvijas ekonomikai. Pamatā bija garīgā atmoda, bet tā nebija tikai reliģiska kustība, kas fokusējās tikai uz garīgām lietām, atrauta no pārējās dzīves. Viņi ticēja, ka garīgām pamatām jāizpaužas visā mūsu dzīvē – mūsu ētikā, mūsu darba kultūrā, tajā, kā mēs veidojam visu savu dzīvi.

Kāpēc es to visu saku? Mums ir jāfokusējas uz šodien, mums jādara tas, ko varam

izdarīt šodien. Viens no iedvesmas avotiem, kas mudina nepadoties, domāt radoši, pieņemt lielus lēmumus, nebaidīties kļūdīties, ir novērtēt, ka tas, ko mēs šodien darām, ietekmēs to, kāda Latvija būs pēc 50 vai 100 gadiem. Viens no Brāļu draudzes moto bija: "Par brīvu mēs šo pasauli esam saņēmuši, par brīvu mēs to visu nodosim tālāk." Mūsu uzdevums ir nodot Latviju un tās draudzes nākamajām paaudzēm, kuras vedīs to vēl tālāk. Mūsu aicinājums ir domāt plašākās kategorijās. Un tāpēc ir svarīgi atbildēt uz jautājumu: vai tava draudze ir reliģiski sektantiska, kas šauri fokusējas tikai uz to, kas notiek baznīcas sienās? Vai arī tava draudze ar Dieva palīdzību cenšas būt dievbijīga, sabiedriska, meklējot veidus, kā būt zemes sāls un pasaules gaismai, kas ir Kristus?

Brāļu draudze savu uzdevumu pazaudēja, un atmoda noplaka. Deviņpadsmitā gadsimta vidū jauns aizliegums ierobežo Brāļu draudzi, bet, šķiet, ka tas nav galvenais, kas apslāpēja šo kustību. Latvijas Universitātes vēstures profesors Gvido Straube raksta: "Pakāpeniski 19. gadsimta vidū brāļu draudzes nonāca tajā situācijā, kurā dažreiz vēsturnieki arī vēlas tās ielikt. Proti, kļuva atkal par sevi, sāka naidīgi izturēties pret apkārtējo pasauli. To labi var redzēt "Mērnieku laikos", kur Kaudzīte pasmejas par hernhūtismu ar Oļņietes tēlu par mūžīgu Dieva Vārda piesaukšanu." Deviņpadsmitā gadsimta otrajā pusē Brāļu draudze vairs nebija saistoša un tajā iesaistījās ļoti maz jaunu cilvēku. Tās drīzāk bija vecu cilvēku kopas, kas naidīgi skatījās uz pārējiem, uzskatīdami, ka tie visi nolemti ellei un ka viņiem nav nekādas nākotnes.

Jēzus sacījis, ka mēs esam pasaules gaisma un zemes sāls. Tas, kas no sektantiska spēj kļūt par misionālu, var pārvērsties atpakaļ par sektantisku. Mēs nevaram un mums nav jāatkārto vēsture. Ir cits laiks, bet mums sev jāpavaicā – vai mēs esam

vienkārši problēmu uzskaitītāji, vai arī esam tie, kas meklē risinājumus, varbūt pilnīgi citā šķērsgrizumā, nekā jebkurš to iepriekš darījis. Kā izpaužas drosme šodien? Tā, ka nebaidāties kļūdīties. Man patīk teiciens, ka daudzi cilvēki neko svarīgu savā dzīvē neizdara, jo viņi cenšas izskatīties svarīgi. Ja gribi izdarīt kaut ko svarīgu, tad ir jāriskē izskatīties muļķīgi. Ja gribi izdarīt kaut ko jaunu, tad tev ir jādara kaut kas, ko neesi darījis pirms tam. Ļoti iespējams, ka tev nesanāks; iespējams, ka kāds par tevi pasmaidīs.

Es ticu, ka mēs atkal stāvam vēstures krustcelēs - arī kā Latvijas baptistu draudžu savienība. Un jautājums, kuru man pirms 20 gadiem uzdeva Augusts Šverns, ir vietā – kādi būs Latvijas baptisti, cik ilgi viņi vēl pastāvēs? Es gribētu, lai šis jautājums neiedveš pesimismu, bet atraisa mūs eksperimentēt, meklēt tā, ka mēs nemainīgo, skaisto patiesību par Dieva žēlastību pasludinātu arvien no jauna. Atraisa mūs meklēt visdažādākos veidus, kā aizsniegt sabiedrību, kā varam rast risinājumu. Jums pašiem jājautā Dievam, kas ir tas, ko mēs varam darīt, lai būtu dievbijīgi sabiedriski šī vārda labākajā izpratnē. Mēs nekļūsim sabiedriski, atstājot novārtā mūsu uzdevumu sludināt Evaņģēliju. Bet mēs sludināsim Evaņģēliju tādā veidā, ka tas palīdz sabiedrībai izdzīvot, veidoties un pārveidoties. To ir grūti izdarīt, bet nav grūtāk, kā tas bija Brāļu draudzes laikā, pēc Ziemeļu kara un mēra.

Latvijas Baptistu draudžu savienības vīzijas, ko esam pieņēmuši pirms vairākiem gadiem, centrā ir trīs vērtības – **kristocentrisks, misionāls un pavairoties spējīgs**. Šīs vērtības raksturoja arī Brāļu draudzes kustību. Viņi bija misionāli, jo viņu moto bija "Misija un izglītība". Viņi bija kristocentriski: latvieši caur Brāļu draudzi iepazīst Kristu kā personīgu Dieva atklāsmi. Kristus Jēzus no vācu dievības kļuva par personīgu Pestītāju, kas izmainīja viņu dzīvi. Un Brāļu draudzes ļaudis centās

radīt to, kas spēj pavairoties. Izglītība bija viena no tādām jomām. Ētikas principi, darba tikums, kas tika nodots tālāk, un daudzas citas lietas. Tāpēc, skatoties uz Brāļu draudzes vēsturi, es tajā saskatu ļoti daudz iemeslu būt iedvesmotiem un drosmīgiem. Mēs nezinām, kāda būs Latvija, kā to ietekmēs cilvēki no Āzijas un Āfrikas, bet, ja šeit būs draudzes – misionālas, kristocentriskas un pavairoties spējīgas savā kalpošanā, tas var sagatavot Latviju daudz skaistākai un dievbijīgākai nākotnei.

Mēs varam būt iedvesmoti, skatoties nākotnē, bet darot to, ko varam paveikt šodien. Es jūs aicinu - strādāsim šo darbu kopā! Ir dažas praktiskas lietas, ko mēs varam darīt. Pirmkārt, gluži kā Cincendorfs un Brāļu draudze aicināja labākos mācīties Skolotāju seminārā, kas izmainīja latviešu tautu, mudiniet savus jaunos cilvēkus mācīties un iegūt vislabāko izglītību. Sūtiet savus labākos, kas satvēruši Dieva aicinājumu uz kalpošanu, mācīties Baltijas Pastorālajā institūtā. Lai mums būtu labi mācītāji rīt un parīt, viņiem jābūt gatavotiem un nobriest jau tagad. Ja jūs nevarat saskatīt cilvēkus, kuriem būtu jānāk mācīties tagad, mūsu nākamās paaudzes sastapsies ar šīm problēmām pēc desmit un divdesmit gadiem. Domāsim plašāk.

Un vēl viena lieta - finanses. Mūsu vidū ir draudžu pārstāvji, kuri LBDS kopdarbam ziedo proporcionāli ļoti daudz. Paldies jums. Paldies draudzēm, kuras ir pārgājušas uz 10% ziedojumu no saviem kopīgajiem ziedojumiem. Tas stiprina un dara iespējamu LBDS darbu. Uzskatu, ka pāriet uz procentu ziedojumu ir labākais, un aicinu to darīt arī pārējās draudzes.

Darām to, ko mēs varam. Sūtam mācīties nākamās mācītājus, atbalstām mūsu kopējo darbu, meklējam iespējas, kā mainīt mūsu tautu, domājot ilgtermiņā un meklējot neordinārus risinājumus, nebaidoties kļūdīties. Lai Dievs mūs visus svētī!

Lielie Jāņi 2015

Lieliskās brīvdienas pavadījām nometņu vietā „Ganības”, Užavā. Kopā slavējām un lūdzām Dievu, spēlējām spēles, sportojām, cēlām teltis un klausījāmies uzrunas par tēmu „Vienā Laivā”.

Kopā bijām aptuveni 300 cilvēku, un neizpalika arī jautri brīži, par kuriem parūpējās nometnes vadītāji Arvis Juzups un Liene Svoka. Jauni draugi, jauni paziņas un vienotība ar citiem Kristus draudzes locekļiem – ir daži no ieguvumiem tiem, kuri piedalījās. Biežais lietus nebija šķērslis, lai kopā dziedātu pie ugunsкура vai spēlētu futbolu, strītbolu, volejbolu vai dotos laivu braucienā. Savukārt par pilniem vēderiem rūpējās īpašā Lielo Jāņu kafējnīca, bet Lielo Jāņu zupu vārīja cilvēki no Pāvila un Užavas baptistu draudzēm.

Lai nometne notiktu, iesaistījās daudz cilvēku no dažādām draudzēm. Bija paties prieks piedzīvot vienotību, kas izpaudās patiesās rūpes un palīdzībā, lai sasniegtu kopīgo mērķi.

Nereti mūsos iezogas domas, ka esam labāki (vai arī sliktāki) par kādu citu draudzē. „Skat, kā viņiem draudzē iet, neviens negrib tur būt par mācītāju”, vai arī: „Man nav pietiekama talanta, lai vadītu mazo grupiņu kā tam tajā draudzē”. Bībelē teikts, ka draudze ir Kristus miesa. „Jo, kā miesa ir viena un tai daudz locekļu, bet visi daudzie miesas

locekļi kopā ir tomēr viena miesa, tā arī Kristus.” (1.Kor. 12:12) Mēs katrs, kas savas dzīves esam nodevuši Jēzum, varam sevi saukt par šīs miesas locekļiem. Neatkarīgi no tā, vai esam baptisti, luterāņi, pareizticīgie vai citas konfesijas pārstāvji, slavētāji, apkopēji vai vadītāji. Mēs Dieva acīs esam vienādi, un Viņš ir ielicis mūs tur, kur mums jābūt, lai mēs pildītu uzdevumu, kuru esam saņēmuši no Dieva. Viņš ir vienīgais, kurš nekad nevērtēs mūs augstāk vai zemāk par otru, skatoties uz otra statusu vai zināšanām. Viņš mūs mīl. Viņš mīl gan kājas mazo pirkstiņu, gan īkšķi. Vai mums nevajadzētu darīt tāpat? Mēs esam Jēzus sekotāji, viena draudze, viena miesa.

Neskatīsimies uz otru augstāk un nevērtēsim arī sevi zemāk.

Neskatīsimies uz otru augstāk un nevērtēsim arī sevi zemāk, bet no visa sava spēka mīlēsim darbos, palīdzot, iepriecinot, iedrošinot tos, kam tas ir vajadzīgs. Mums kaut kas ir dots tāpēc, lai to dotu citiem un ar to pagodinātu Dievu.

Lūk, izaicinājums tev turpmākajiem mēnešiem: atrodi kādu, kuram vari palīdzēt. Skaties ne tikai savā draudzē, bet arī citās. Iespējams, tu būsi tas, kurš spēs palīdzēt kādam mainīt vai pieņemt lēmumu, iedrošināt, vai varbūt tu būsi tas, kurš palīdzēs praktiski.

Paldies, ka šovasar biji kopā ar mums!

ESTERE ROZE
SVĒTDIENSKOLU APVIEŅĪBAS VADĪTĀJA

Dziļi sirdī

Salamans pamāca: „Pievērs savas ausis un uzklausi gudrības vārdus un iespied dziļi savā sirdī manu mācību!” (Salamana pamācības 22:17). Dziļi sirdī, lai neaizmirstu, dziļi sirdī, lai šie gudrības vārdi vienmēr būtu kopā ar Tevi!

Bērni, nākot uz svētdienskolu, sadzird Dieva gudrības vārdus. Bet kā tos iespiest dziļi sirdī? Viens no veidiem, kā Dieva vārds paliek sirdī, ir, ka zinām to no galvas (angļu valodā tas pat tiek apzīmēts ar „to know by heart” – zināt no sirds). Pieredze liecina, ka vēl labāk teksts iegulstas atmiņā, ja iemācāmies dziesmu ar šī teksta vārdiem.

Tādēļ LBDS Svētdienskolu apvienības padome jau divus gadus strādā ar projektu „Dziļi sirdī”. Tā mērķis ir dziesmu krājuma izveide ar dziesmām, kuru teksts ir Bībeles panti. Pirmās no dziesmām, kas saņemtas šī projekta ietvaros, jau iekļautas un izpildītas 2014. un 2015. gada Svētdienskolu apvienības rīkotās bērnu „Dziesmu un mūzikas dienas” programmā. Simtiem bērnu kopā dziedājuši, apliecinājuši un iedrošinājuši ar dziesmām, kuru teksts atrodams Bībelē. „Paļaujies uz to Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz sava prāta gudrību, domā uz to Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzenas visas tavas tekas.” „Pārbaudi mani, ak, Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu.”

Šie ir tikai daži no pantiem, kuri daudziem bērniem pēdējo gadu laikā iespiedušies dziļi sirdī, kas pārdomāti kopā ar skolotājiem, kas bijuši kā atgādinājums kādās dzīves situācijās.

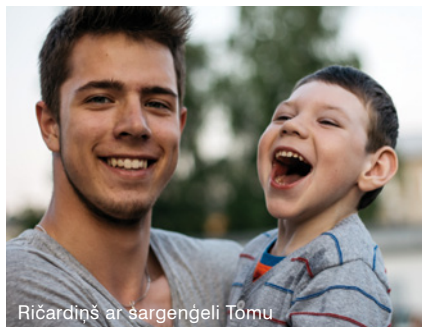
Projekts „Dziļi sirdī” tagad iegājis finiša taisnē. **Aicinām mūziķus, kuriem Dievs devis talantu dziesmu rakstīšanā, iesniegt dziesmas, kuru teksts ņemts no Bībeles, un kas piemērots bērnu izpildījumam. Gaidīsim jūsu dziesmas līdz 1. novembrim!**

Paldies Dacei Freivaldei, Lībai Ēcei-Kalniņai, Ketrinai Ieviņai, Aigaram Atvaram, Kasparam Ezeriņam, Jānim Uplejam un Arvidam Keimim, kuru dziesmas jau nonākušas līdz bērniem un izskanējušas kopkora dziedājumā. Paldies komponistam Ērikam Ešenvaldam par līdzšinējo palīdzību un padomiem dziesmu autoriem! Papildus informācija par projektu saņemama Svētdienskolu apvienībā – **sa@lbds.lv; 29110770**.

Uzsākts darbs arī pie dziesmu krājuma izveides, kurā apkopotas visas projekta „Dziļi sirdī” ietvaros tapušās dziesmas, kā arī turpinām darbu pie ieceres visas dziesmas piedāvāt audio ierakstā. Par iespējām atbalstīt dziesmu krājuma un ierakstu izveidošanu un izdošanu lūdzam interesēties Svētdienskolu apvienībā.

Lai Dieva Vārds dziļi mūsu sirdīs!

Pateicos visiem, kuri palīdzēja bērniem ar īpašām vajadzībām un viņu māmiņām piedalīties nedēļu garā piedzīvojumu nometnē „Cerības ceļojums laikā”! Paldies darbiniekiem, ziedotājiem un aizlūdzējiem.

Ričardīšs ar sargeņģeli Tōmu

Pēc koncerta „Dziedi ar zvaigzni”

Jānis uz motocikla

Nometnē piedalījās 52 bērni un jaunieši ar īpašām vajadzībām, 30 „sargeņģeļi” (mūsu draudžu jaunieši), 20 māmiņas, 3 mācītāji (Oļegs Jermolājevs, Uģis Pallo, Laimnesis Pauliņš) un 19 sieviešu kalpošanas darbinieces un svētdienskolotāji.

Nodarbības bērni mācījās par Dievu, kurš radījis šo pasauli un mūs ielicis šeit dzīvot katru savā laikā un vietā. Runājām arī par to, kādas pēdas mēs atstājam aiz sevis gan fiziski, gan garīgi. Nedēļas laikā piedzīvojām daudz emocionālu brīžu – kopā ar dabas draugu Māri Olti bērni gatavoja makšķeres un izbaudīja makšķerēšanas priekus, briežu dārzā baroja šos staltos dzīvniekus, ekstrēmā pasākumā kopā ar baikeriem daudzi pirmo reizi vizinājās ar

Reiņa prieks par pirmo zivi

motociklu, skatījās smilšu kino un leļļu teātra izrādi. Bērni kopā ar animācijas filmu studijas darbiniekiem radīja trīs animācijas filmiņas, kuras varat apskatīt Ventspils draudzes mājas lapā.

Māmiņas piedalījās vecāku atbalsta grupā, kuru vadīja kapelāne Aina Briede, un divās

sarunu grupās pie ārstes Skaidrītes Mežeckas un Naomijas Norris, kura kopā ar savu dēlu ar īpašām vajadzībām un meitu pie mums bija ieradusies no tālās Amerikas.

Nometne vienai personai izmaksāja 105 eiro, bet kopējās izmaksas sasniedza 13000 eiro. Nometnes dalībnieku vārdā pateicos visiem ziedotājiem – Amerikas Latviešu baptistu apvienībai, Eiropas Baptistu savienībai, Latvijas vides aizsardzības fondam! Pateicos Ventspils baptistu draudzei par ieguldījumu ikgadējās „Labo darbu dienas” organizēšanā un ikvienam ziedotājam no Latvijas draudzēm! Darbs ar ģimenēm, kurās ir bērni ar īpašām vajadzībām, turpinās arī pēc nometnes visa gada garumā LBDS SKA projekta „Cerību planēta” ietvaros.

Pitraga draudzei 125!

NAURIS GRAUDIŅŠ
PITRAGA DRAUDZES SLUDINĀTĀJS

16. augustā Pitraga baptistu draudze svinēja savus 125 gadus, kopā pulcējot ap 70 cilvēku. Svētku dievkalpojumu vadīja Pitraga draudzes sludinātājs Nauris Graudiņš, bet pārdomāt Dieva vārdu savā svētrunā mudināja bīskapa vietnieks Edgars Godiņš.

Dievkalpojumā atskatījāmies, kā 1890. gadā tika dibināta Pitraga draudze, kuras saknes nāk no Vidāles un Lielirbes draudzēm. Tās pašreizējā sludināja evaņģēlija vēsti ne tikai savā ciemā, bet arī Pitragā, un tajā laikā tas nenācās viegli, jo notika vajāšanas gan no luterāņu mācītāju puses, gan no tā laika valdošās varas. Tomēr neskatoties uz grūtībām, Vidāles un Lielirbes draudzes aiznesa

Kristus labo Vēsti arī uz Pitraga ciemu, kur tā skanējusi caur abiem pasaules kara gadiem un pat grūtajos padomju varas laikos, kad apkārtnes draudzes tika slēgtas.

Šobrīd Lielirbes un Vidāles draudzes vairs nepastāv, bet Pitraga draudze turpina viņu iesākto uzdevumu. Pitraga draudze iesākusi darbu pie jaunu draudžu veidošanas Nevejā, Pastendē un Rojā. Gan Pitraga draudze, gan šobrīd jaundibināmās draudzes ir skaitliski nelielas, bet esam piedzīvojuši, kā

Dievs mūs vieno uz vienu mērķi, kas mūs padara par spēku, lai veiktu Kristus uzdevumu šajā pasaulē. Mēs ticam, ka mazās draudzes, apvienojoties vienam mēķim, spēj kļūt varens ierocis Kristus rokās, lai aizsniegtu katru pilsētu un ciemu.

Misijā uz Ungāriju

Dievs ir uzticams! Laiku pa laikam ikdienas steigā tas piemirstas, bet tad atkal no jauna Dievs ved cauri apstākļiem un notikumiem, kuros Viņš ir vienīgais, pie kā piekerties, un atkal no jauna apstiprina savu uzticamību! Brauciens uz Ungāriju noteikti bija viens no tiem!

LIELAIS PĀRSTEIGUMS

Tas bija starptautiskās misijas organizācijas INTERNATIONAL COMMISSION rīkots brauciens, kura, aicinot misijā un veidojot sadarbību ar vietējām draudzēm, cenšas dažādos veidos aizsniegt cilvēkus un dalīties ar viņiem Kristus mīlestībā. Angļu un vācu valodas nometnes, kuras ir balstītas uz Bībeles patiesībām, ir viens no viņu darbības veidiem. Šajā misijas braucienā devās arī pieci cilvēki no trim dažādām

Mārtiņš Balodis, Ilze Vizule, Liene Viskupaite, Tabita Balode, Aiga Kaugure

jādara kādam citam, bet sirdī mieru deva pārliecība, ka mūsu *Aicinātājs ir uzticams un Viņš būs arī darītājs*. Jo vairāk ieraudzīju savu nespēku, jo vairāk sapratu, cik ļoti svarīgi ir paļauties uz Jēzu, jo, ja Viņš tur nepagodināsies, tad nekam citam vairs nebūtu nozīmes. Noliekot visu pie Viņa

Angļu valodas nometnes dalībnieki Sentendrē (Szentendre), Ziemeļos no Budapeštas. Tajā piedalījās 140 bērni, 4 nodarbību vadītāji no Latvijas, 11 no ASV un 45 ungāru palīgi.

Latvijas draudzēm – no Cēsīm, Liepājas un Rīgas. Četri no mums devāmies uz angļu valodas nometni netālu no galvaspilsētas Budapeštas, un viens laimīgais no mūsu komandas šķērsoja visu Ungāriju, lai pirmo gadu palīdzētu vadīt vācu valodas nometni.

Sākotnēji, saņemot uzaicinājumu un piekrišot doties misijas braucienā uz Ungāriju, līdz galam īsti nesaprotot, kas mūs tur sagaida, sirds bija prieka pilna par iespēju doties misijā! Jo kas gan var būt jaukāks par iespēju dalīties Kristus mīlestībā! Vēlāk, kad biļetes bija jau nopirktas, sapratām, ko tieši dodamies tur darīt – nevis tikai palīdzēt kādai komandai no ASV vadīt nometni bērniem, kuri nav no draudzes, bet gan palīdzēt vadīt angļu valodas nometni un patstāvīgi mācīt angļu valodu vairākas stundas dienā. Pats negaidītākais pavērsiens – nometnes programmas vietā saņēmām uzdevumu katram pašam sagatavot mācību programmu, materiālus un visu citu nepieciešamo, kas mums būtu nepieciešams šajā nedēļā! Dažbrīd sirdī sāka iezagties šaubas, vai tiešām mums tur jābūt, jo apkārtējie apstākļi un sagatavošanās process sāka nomākt sākotnējo prieku par iespēju doties misijā. Ar katru nākamo soli šķīta, ka atrodu arvien vairāk iemeslu, kādēļ tas būtu

kājām, es neguvu daudzas atbildes, bet sirdī pārņēma brīnišķīgs miers un ziņkāre redzēt, ko Dievs darīs Ungārijā! Bija labi atkal būt tajā vietā, kur viss ir atkarīgs no Dieva žēlastības un tu esi spiests no sirds uz Viņu paļauties!

„KAS IR KRISTUS?”

Esot Ungārijā, dzīvojām pie vietējām ģimenēm no draudzes, kuras mūs uzņēma, lutināja, pabaroja, iedrošināja un iemācīja mīlēt papriku! Daudzi cilvēki no draudzes bija iesaistīti arī nometnes organizēšanā kā tulki, pavāri, palīgi sporta spēļu rīkošanā un rokdarbu veidošanā. Bija interesanti būt daļai no tik lielas komandas, kuru vienoja kopīgs mērķis. Katru dienu piedzīvojām, kā Dievs dod gudrību, īstos vārdus, spēku, mīlestību un prieku tikt galā ar mums uzticētiem pienākumiem! 95% no bērniem, kuri piedalījās šajā nometnē, neko daudz par Dievu nezināja. Kāds zēns pat pacēla roku un jautāja: „Kas ir Kristus?” Saprotot, ka mūsu grupas angļu valodas līmenis ir ļoti atšķirīgs, nolēmām, ka pāri visam centīsimies viņiem pastāstīt, cik ļoti Dievs viņus mīl un kā Viņš ilgojas būt kopā ar viņiem, ka Viņš ir izdarījis visu iespējamo, bet izvēle tomēr paliek viņu pašu ziņā. Lūdzu, paturiet lūgšanās šos bērnus, lai dzirdētā patiesība iesakņojas viņu sirdīs un

Svētais Gars turpina darbu pie viņiem! Bija arī vairākas ļoti labas sarunas ar vietējiem kristiešiem, kad varējām viņus iedrošināt, aizlūgt par viņiem un vienkārši pasludināt patiesību no Dieva Vārda pār viņu dzīvēm.

Ungārija tiešām ir ļoti skaista, cilvēki draudzīgi ar labu humora izjūtu. Ja latvieši esot tauta, kas dzied un dejo, tad ungāri esot tauta, kas par visu joko! Un paprika pie katra ēdiena noteikti padara šo valsti īpašu. Jā... Dievs ir un paliek uzticams, un ir labi to atkal no jauna piedzīvot.

PIEREDZES STĀSTI

Ilze: „Zināju, ka man šis misijas brauciens būs liels izaicinājums paļauties uz Dievu, nevis uz sava prāta gudrību (caur savu Vārdu Dievs runāja uz mani jau pirms brauciena), un tā būs *izkāpšana ārpus komforta zonas*. To es arī šajā misijas braucienā piedzīvoju. Lielākais izaicinājums pat nebija svešvalodas stundu vadīšana, bet mācīšanās pielāgoties un pieņemt apstākļus tāds, kādi tie ir. Dievs to visu lietoja, lai veidotu un slīpētu manu raksturu, veidotu mani pazemīgu un trenētu paļāvībā uz Viņu. Ļoti svētīgas pieredzes laiks, bet ne viegls (gan fiziski, gan psiholoģiski). Kā jau tas parasti ir, mēs pieaugam pārsvarā caur grūtībām, kuras jāpārvar, un arī labāk iepazīstam sevi tad, kad esam izkāpuši ārpus komforta zonas. Man šis bija ļoti liels izaicinājums, bet priecājos un esmu Dievam pateicīga, ka varēju atkal piedzīvot Viņa uzticamību un rūpes par mani, – to, ka mūsu *Aicinātājs ir uzticams!* Priecājos, ka varēju Dievam pienest kaut pavisam neredzamu no tā, ko Viņš pats man ir devis. Apzinājos un piedzīvoju no jauna, cik liela nozīme ir tam, ka citi brāļi un māsas, kas palika Latvijā, pastāv lūgšanās par mani. Sapratu, ka patiesībā biju misijā kopā ar viņiem, ka viņu lūgšanas Dieva priekšā mani nesa, īpaši cauri grūtajiem brīžiem. Paldies Tev, Kristu, ka Tu visu jau iepriekš biji sagatavojis un palīdzēji man atsaukties Tavam (iz)aicinājumam!”

Aiga: „Šī brauciena laikā sapratu, cik ļoti Lielā Kristus misija ir ietekmējusi manu dzīvi. Gadu simtus Vislielākā pavēle pasaulē izmaina cilvēku dzīves, un tāpat bija arī ar mani, kad pirmo reizi dzirdēju Dieva Vārdu tieši no misionāriem. Kad biju piekritusi braucienam, sapratu, cik lielu atbildību esmu uzņēmusies. Nespēju sevi iedomāties ne kā skolotāju, ne kā cilvēku, kurš spētu stāstīt par evaņģēliju. Ungārijas brauciens atgādināja to, ka Dievs spēj lietot cilvēku tā, kā tu pats nespēj iedomāties. Viņš tevi ieliek istajā vietā un visu sakārto tā, ka esi patīkami pārsteigts par iznākumu.”

1

Zinību diena.

1. Sam. 19; Lk. 1:57-80

Pateicamies par visiem, kuri šogad uzsāks mācības un kuri turpina mācīties.

2

Baptistu kustības sākums Latvijā (1860).

1. Sam. 20; Lk. 2:1-21

Pateiksimies par visiem ticīgajiem. Lūgsim spēku nepagurt un atjaunoties ticībā.

3

1. Sam. 21-22; Lk. 2:22-52

Lūgsim par Spānijas Baptistu draudžu savienību ar 101 draudzēm un 11284 draudzes locekļiem.

4

1. Sam. 23-24; Lk. 3:1-22

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas Ilģuciema "Atmodas" krievu draudzi un sludinātāju **Borisu Posikaļuku**.

5

1. Sam. 25; Lk. 3:23-4:13

Pateiksimies par Latvijas Baptistu draudžu savienības VIII Dziesmu svētkiem; pateiksimies visiem, kuri organizēja un iesaistījās.

6

1. Sam. 26; Lk. 4:14-44

Pateiksimies par brīnišķīgo vasaras laiku, par nometnēm, par atpūtu un par sastaptajiem cilvēkiem.

7

Baltijas Pastorālā institūta semestra sākums.

1. Sam. 27; Lk. 5:1-6:16

Lūgsim par Baltijas Pastorālā institūta darbu, par jaunuzņemtiem studentiem un tiem, kuri mācības turpina.

8

1. Sam. 28; Lk. 6:17-49

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas Internacionālo draudzi.

9

1. Sam. 29-30; Lk. 7:1-35

Lūgsim par Uzbekistānas Baptistu draudžu savienību ar 60 draudzēm un 2735 draudzes locekļiem.

10

1. Sam. 31; Lk. 7:36-8:3

Lūgsim par tiem, kas nespēkā un slimībā.

11

2. Sam. 1; Lk. 8:4-21

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas Jauno evaņģēlisko draudzi un mācītāju **Pēteri Samoiliču**.

12

2. Sam. 2; Lk. 8:22-56

Lūgsim Dievam jaunas iespējas un drosmi tās izmantot.

13

Tēva diena.

2. Sam. 3; Lk. 9:1-50

Pateiksimies un lūgsim par visiem, kuri ir tēti.

14

2. Sam. 4; Lk. 9:51-10:24

Lūgsim par misijas darbu Latvijā un ārpus tās. Lūgsim par veciem un vientuļiem cilvēkiem.

15

2. Sam. 5; Lk. 10:25-42

Lūgsim par jaunu draudžu dibināšanas vietu Nīcgalē.

16

2. Sam. 6; Lk. 11:1-36

Lūgsim par Slovēnijas Baptistu draudžu savienību ar 7 draudzēm un 160 draudzes locekļiem.

17

2. Sam. 7; Lk. 11:37-12:12

Lūgsim par Latvijas valsti un valdību.

18

2. Sam. 8; Lk. 12:13-48

Lūgsim par draudžu komandām, kas sanāk uz apmācībām.

18.-19.09. Draudžu dibināšanas komandu apmācība M4.

19

2. Sam. 9; Lk. 12:49-13:9

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas Mateja draudzi un mācītāju **Ainaru Baštiku** un sludinātājiem **Andi Miežiti** un **Miroslavu Tumanovski**.

20

2. Sam. 10; Lk. 13:10-35

Pateiksimies un lūgsim par LBDS kapelāniem.

21

2. Sam. 11; Lk. 14

Lūgsim par Garīdznieku brālības semināru.

21.09. Garīdznieku laulību stiprināšanas seminārs Zemgalē.

22

2. Sam. 12; Lk. 15

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas Misiones draudzi un mācītāju **Pēteri Samoiliču**.

23

2. Sam. 13; Lk. 16:1-17:10

Lūgsim par Krievijas Baptistu draudžu savienību ar 1818 draudzēm un 76070 draudzes locekļiem.

24

2. Sam. 14:1-24; Lk. 17:11-37

Lūgsim par Brazīlijas Baptistu draudžu savienību un viņu lielo darbu misijas laukā.

25

2. Sam. 14:25-15:12; Lk. 18:1-30

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas „Pestīšanas Tempļa” draudzi un mācītāju **Hansu Bērziņu**.

26

2. Sam. 15:13-16:14; Lk. 18:31-19:27

Lūgsim un pateiksimies par Eiropas Baptistu federācijas ģenerālpadomi, kas notiek Bulgārijā. Pateicība Dievam, ka Sofijas baptistu draudze ir pabeigusi ilgtermiņa celtniecību – izglītības centru un draudzes dievkalpojumu telpas.

27

2. Sam. 16:15-17:23; Lk. 19:28-46

Pateiksimies par ražu laukos un cilvēkiem lauku darbos.

28

2. Sam. 17:24-18:33; Lk. 19:47-20:44

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas Semināra draudzi un sludinātāju **Kārli Kārkliņu**.

29

2. Sam. 19; Lk. 20:45-21:38

Lūgsim par Francijas Baptistu draudžu savienību ar 115 draudzēm un 6385 draudzes locekļiem.

30

2. Sam. 20; Lk. 22:1-46

Lūgsim par jaunu draudžu dibināšanas vietu Dagdā.

SIRSNĪGI SVEICAM!

„Bijība Tā Kunga priekšā ir gudrības sākums.” (Ps. 111:10)

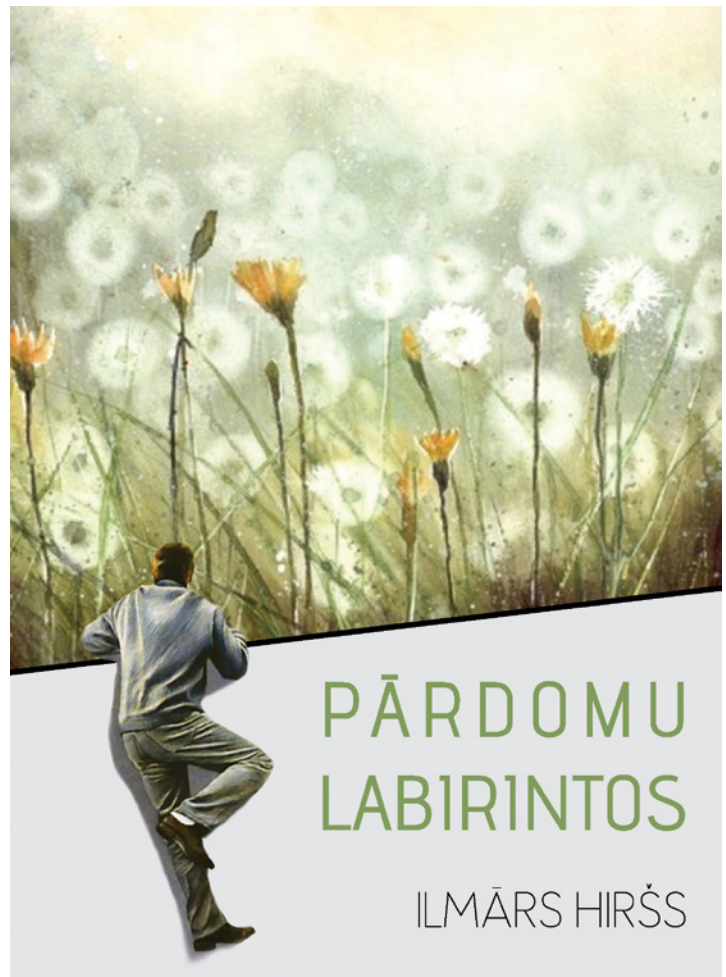
11. septembrī Limbažu draudzes sludinātājam Mārtiņam Anševicam aprit 25 gadi.

PATIESĪBAS DĀRZS

mācību atpūtas
nometne svētdienskolotājiem

23.-25. oktobrī
Rāmavas muižā

dalības maksa 35 Eur
pieteikšanās līdz 15. oktobrim
sa@lbds.lv, 26091697, 29110770

PĀRDOMU LABIRINTOS

ILMĀRS HIRŠS

SAKNES DEBESĪS

„Saknēm debesīs” jauns vadītājs

Pēc vasaras pārtraukuma LTV1 ēterā atgriezies raidījums par reliģijas un ētikas jautājumiem „Saknes debesīs”. Jaunajā sezonā to vadīs **Mārtiņš Staķis**. Viņš bijis pazīstams kā kafijas tirgotājs un īpašnieks vairākām kafijas cienītāju iemīlotām kafejnīcām Rīgā. Viņš ir viens no kora „Pa Saulei” dibinātājiem un dalībniekiem, nesen kļuvis arī par Studentu bataljona Zemessargu. Jau vairāk nekā 10 gadus Mārtiņš par savu sauc Rīgas Vecās Ģertrūdes luterāņu draudzi, kuras darbībā aktīvi iesaistījies arī pats. Mārtiņš Staķis darbojas arī Latvijas Alfa kursu padomē, caur ko ieguvis paziņas daudzās citās draudzēs un konfesijās.

„Pieklauvēt pie skatītāju sirdsapziņas un likt aizdomāties – to redzu arī kā savu uzdevumu sarunās ar raidījuma viesiem,” teic Mārtiņš Staķis.

Raidījums turpinās aplūkot to, kam tic cilvēki Latvijā šodien, izaicinot ikvienu skatītāju pajautāt sev – kas ir tas, kam ticu es? Arī rudens sezonā tiksīmies ar pieaicinātajiem ekspertiem un garīgām autoritātēm, kā arī iepazīsim tuvāk interesantas personības raidījuma portretos.

Tiekamies LTV1 ēterā katru svētdienu pulksten 13.00.

Ivars Kupcis, raidījuma „Saknes debesīs” komunikācijas koordinators

Kas sakās paliekam Viņā, tam arī pienākas tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis.
1. Jāņa 2:6

4 nedēļas nogales
Individuāls darbs
ar vadītājiem
Cīņu vadītāju
piederze

Jauniešu Virzība aicina pieteikties draudžu jauniešu vadītājus un to komandas uz apmācībām. Apmācību ilgums ir 4 nedēļas nogales: 23. – 25. oktobris, 11. – 13. decembris, 12. – 14. februāris, 22. – 24. aprīlis.

Jauniešu Virzība sadarbojas ar dažādām draudzēm un jauniešu vadītājiem, jau vairākus gadus piedāvājot apmācības, kuru mērķis ir sagatavot vadītājus kalpot atbilstoši Kristus aicinājumam – iet un veidot citus par Kristus sekotājiem.

Apmācības programmas dalībnieki četras nedēļas nogales tiksies gan ar draudzes jauniešu darba komandu, gan arī individuāli ar vadītājiem.

Lai pieteiktos apmācībām, raksti:

rlogins@jauniesuvirziba.lv vai gjurmalis@jauniesuvirziba.lv

Pieteikšanās līdz šī gada 22. septembrim.

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vestnesis

Izdevumu sagatavoja: biskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Sigita Āboltiņa, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv